

?Bombolles

Ara que portem un parell d'anys parlant de bombolles, concretament d'aquelles en què ens hem hagut de tancar per evitar contagis, vull recordar que aquest és un concepte d'ampli contingut metafòric, i, en aquest sentit, em plau recomanar la lectura de *Lilinne i les bombolles de sabó* (Edicions de 1984), de Jordi Estrada, una deliciosa i excel·lent novel·la que ficciona l'estada documentada de Gustave Flaubert i la seva neboda Caroline, durant l'estiu de 1872, a Banyeres de Luixó. En aquest relat, l'autor manresà presenta una història sobre les bombolles, però no pas les de grup -aquelles que ens mantenen estalvis del virus-, sinó les bombolles individuals on sovint els humans ens mantenim tancats per voluntat pròpia o per la pressió social, i sobre com petar-les i contagiar-nos del que hi ha fora pot ser una experiència alliberadora.

Perquè *Lilinne i les bombolles de sabó* parla de Flaubert, és clar, que hi és retratat com un misantrop, escèptic i crític amb la burgesia, un home que «d'una manera natural exercia un estrany magnetisme sobre els gossos, els infants i els orats, tot i no sentir-se mínimament atret per cap d'ells». Però, sobretot, el lector assistirà a la transformació de Caroline (Lilinne), que sucumbirà a desconeguts desitjos i descobrirà els beneficis espirituals de la llibertat, de fer explotar la bombolla on s'havia deixat tancar. La protagonista descobrirà «dins seu una altra Caroline, més lliure, més forta i més rebel, com si el virus de la revolució s'hagués apoderat tant del seu cos com de l'ànima». I tot plegat enmig d'un relat on no falten misteris, mentides i crims, i d'un ambient burgès que podria ser el de qualsevol època, perquè l'exploració de la naturalesa humana, dels sentiments, és universal i atemporal. I no oblidem que «hi ha més veritat en una novel·la que en una pàgina de diari».

Us convido, doncs, a entrar en aquesta història «xuclant i bufant molt dolçament la canyeta per un cap, i omplint l'aire de petites esferes, del color de l'horitzó, que s'enfilaven cel amunt, com planetes d'un nou univers».

M I R M A N D A

Lilinne i les bombolles de sabó

Jordi Estrada

